

prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (jud: E. Bancov)

instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud: G. Colev, Șt. Starciuc, M. Galupa)

DECIZIE

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de Vasile Luca și Valeriu Caranic, reprezentați de avocatul Elena Stănilă,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Papuc împotriva lui Vasile Sava, Nicolae Sava, Vasile Luca, Valeriu Caranic, Sava Tcacenco, Ștefan Tcacenco, Iacov Dimov și Anatol Todos, intervenient accesoriu Andrian Andronachi cu privire la repararea prejudiciului material cauzat de animale și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 31 mai 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respins apelul declarat de Vasile Luca și Valeriu Caranic și a fost menținută hotărârea din 28 septembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Central

c o n s t a t ă :

La data de 20 iulie 2016 Sergiu Papuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Sava, Nicolae Sava, Valeriu Caranic, Vasile Luca cu privire la repararea prejudiciului material cauzat de animale.

Ulterior, la 24 mai 2017 Sergiu Papuc a depus cerere suplimentară de chemare în judecată, prin care a solicitat încasarea în mod solidar de la Vasile Sava, Nicolai Sava, Vasile Luca, Sava Tcacenco, Ștefan Tcacenco, Anatol Todos, Iacov Dimov, Valeriu Caranic a prejudiciului material în suma de 231 779 de lei, a cheltuielilor de efectuare a expertizei merceologice în suma de 2 730 de lei, a cheltuielilor de acordare a asistenței juridice în sumă de 2 000 de lei și a cheltuielilor de achitare a taxei de stat la depunerea acțiunii în sumă de 7 095 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 13 septembrie 2015, aproximativ ora 20:20, ciobanii Valeriu Caranic și Vasile Luca, fiind în stare de ebrietate, conducând pe timp de noapte o turmă de ovine de aproximativ 300 de capete, încredințată lor, fiind obligați de a supraveghea animalele, proprietate a fraților Vasile Sava și Nicolae Sava, au traversat cu turma de ovine traseul public național R-34, în apropierea satului Cucoara, raionul Cahul.

Din motiv că ovinele traversau traseul printr-o zonă cu vizibilitate redusă, iar ciobanii nu posedau îmbrăcăminte cu elemente fluorescente-reflectorizante, turma de ovine a fost tamponată de automobilul de model „Opel Insigna”, cu număr de înmatriculare EH817FL, condus de Andrian Andronachi, care se deplasa din direcția or. Cantemir spre mun. Cahul.

Reclamantul a menționat că în urma accidentului automobilul a fost grav avariat, suma prejudiciului fiind estimată, conform raportului de expertiză nr. 301015AR din 29 octombrie 2015, în mărime de 231 779,00 de lei.

Sergiu Papuc a specificat că în privința ciobanilor Valeriu Caranic și Vasile Luca au fost întocmite procese-verbale contravenționale conform art. 242, alin. (1) Cod contravențional, însă în continuare cauzele contravenționale au fost încetate, din motivul lipsei faptei contravenției în acțiunile lor.

Astfel, reclamantul a accentuat că necățînd la acest fapt Curtea de Apel Cahul prin decizia din 10 martie 2016 a constatat, totuși, că Valeriu Caranic a admis încălcări a regulilor circulației rutiere la traversarea drumului cu turma de ovine, însă agentul constatator eronat a calificat acțiunile acestuia în baza art. 242 alin. (1) Cod contravențional.

Reclamantul a solicitat încasarea în mod solidar de la Vasile Sava, Nicolae Sava, Vasile Luca, Valeriu Caranic, Sava Tcacenco, Ștefan Tcacenco, Iacov Dimov și Anatol Todos în folosul său a sumei de 231 779 de lei cu titlu de prejudiciul material, a sumei de 2 730 de lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei merceologice, a sumei de 2 000 de lei cu titlu de cheltuieli de acordare a asistenței juridice și a sumei de 7 095 de lei cu titlu de cheltuieli pentru achitarea taxei de stat la depunerea acțiunii.

Prin hotărârea din 28 septembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Papuc; a fost încasat în mod solidar de la Valeriu Caranic și Vasile Luca în beneficiul lui Sergiu Papuc suma de 231 779 de lei cu titlu de prejudiciul material, suma de 2 730 de lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei merceologice, suma de 2 000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice și suma de 6 953,37 de lei cu titlu de cheltuieli pentru achitarea taxei de stat la depunerea acțiunii, iar în total a fost încasată suma de 243 462,37 de lei. În rest cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

La 03 octombrie 2017, Valeriu Caranic și Vasile Luca au depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe și au solicitat casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 31 mai 2018 a Curții de Apel Comrat a fost respins apelul declarat de Valeriu Caranic și Vasile Luca și a fost menținută hotărârea din 28 septembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Central.

La 03 septembrie 2018, Valeriu Caranic și Vasile Luca, reprezentați de avocatul Elena Stănilă, prin intermediul oficiului poștal, au depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și au solicitat casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului au indicat că consideră neîntemeiată și ilegală decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece instanțele de judecată au examinat superficial cauza, fără a reține spre examinare argumentele și probele prezentate în susținerea poziției lor, precum și au aplicat și interpretat eronat normele de drept material, aplicabile speței.

Au reiterat în susținerea recursului motive de fapt și de drept similare celor invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia contestată la 31 mai 2018.

Reprezentantul recurenților, avocatul Elena Stănilă, a recepționat copia deciziei motivate la data de 29 iunie 2018.

Astfel, reținând că zile de 28, 29 și 30 august 2018, prin hotărârea nr. 844 din 20 august 2018 a Guvernului RM au fost declarate zile libere, recursul, declarat la data de 03 septembrie 2018, este în termen.

În conformitate cu art. 440, alin. (2) Cod de procedură civilă, recursul înaintat de Vasile Luca și Valeriu Caranic, reprezentați de avocatul Elena Stănilă, prin încheierea din 14 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost considerat admisibil și transmis spre examinare într-un complet din 5 judecători pentru examinarea fondului recursului.

Conform art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445, alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu art. 122 alin. (1) Cod de procedură civilă, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Conform art. 6 alin. (1) dreptul la un proces echitabil, din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

Din materialele cauzei rezultă că la data de 13 septembrie 2015, aproximativ la ora 20:20, ciobanii Valeriu Caranic și Vasile Luca, fiind în stare de ebrietate alcoolică, conducând pe timp de noapte o turmă de ovine de aproximativ 300 de capete, care le-a fost încredințată pentru supraveghere, proprietate a fraților Vasile

Sava și Nicolae Sava, au mânăturma de ovine pentru traversarea traseului, turma de ovine fiind tamponată de automobilul de model „Opel Insigna”, cu numărul de înmatriculare EH817FL, proprietate a lui Sergiu Papuc, însă condus de Andrian Andronachi.

În urma incidentului rutier în privința lui Valeriu Caranic și Vasile Luca au fost întocmite procese-verbale cu privire la contravenție la data de 16 septembrie 2015 în baza art. 242 alin. (1) Cod contravențional, ambii fiind amendați cu câte 40 unități convenționale, ceea ce constituie 800 de lei.

De asemenea, conform raportului de expertiză merceologică cu nr. 301015AR întocmit la 29 octombrie 2015, prejudiciul material cauzat automobilului a fost estimat la suma de 231 799 de lei.

Prin hotărârile din 01 decembrie 2015 și 10 decembrie 2015 a Judecătorei Cahul, procesele contravenționale intentate în baza art. 242 alin. (1) Cod contravențional în privința lui Valeriu Caranic și Vasile Luca au fost încetate din motivul lipsei faptului contravenției în acțiunile acestora.

Prin decizia din 31 martie 2016 a Curții de Apel Cahul a fost admis recursul înaintat de agentul constatator și a fost casată integral hotărârea din 01 decembrie 2015 a Judecătorei Cahul prin care a fost admisă contestația depusă de Vasile Luca și încetată cauza contravențională în privința acestuia din lipsa faptului contravenției.

Prin decizia din 10 martie 2016 a Curții de Apel Cahul a fost respins recursul înaintat de agentul constatator și a fost menținută hotărârea din 10 decembrie 2015 a Judecătorei Cahul, prin care a fost admisă contestația depusă de Valeriu Caranic împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit în baza art. 242 alin. (1) Cod contravențional.

Urmare a accidentului rutier, Sergiu Papuc s-a adresat cu acțiune în instanță și a solicitat încasarea în mod solidar de la Vasile Sava, Nicolae Sava, Vasile Luca, Valeriu Caranic, Sava Tcacenco, Ștefan Tcacenco, Iacov Dimov și Anatol Todos a sumei de 231 779 de lei cu titlu de prejudiciul material, a sumei de 2 730 de lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei merceologice, a sumei de 2 000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice și a sumei de 7 095 de lei cu titlu de cheltuieli pentru achitarea taxei de stat la depunerea acțiunii.

Prima instanță fiind investită cu judecarea cauzei în fond a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii, admitând-o parțial cu încasarea în mod solidar de la Valeriu Caranic și Vasile Luca în beneficiul lui Sergiu Papuc a sumei de 231 779 de lei cu titlu de prejudiciul material, a sumei de 2 730 de lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei merceologice, a sumei de 2 000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice și a sumei de 6 953,37 de lei cu titlu de cheltuieli pentru achitarea taxei de stat la depunerea acțiunii și stabilind în acest sens că Valeriu Caranic și Vasile Luca dețineau paza juridică a animalelor, care au cauzat prejudiciul automobilului de model „Opel Insigna”, cu nr. de înmatriculare EH817FL, prin prisma art. 1398 și 1411 Cod civil.

La fel prima instanță a făcut referire la prevederile pct. 111 din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, care statuează că animalele izolate sau în turmă (cireadă) pot fi mânăte pe drumurile publice, de regulă pe timp de zi, numai de însoțitori (ciobani etc.). În cazul în care acestea sânt mânăte pentru traversarea drumului public sau prin trecerea la nivel cu calea ferată, este necesară existența unui număr suficient de

însoțitori, dar nu mai puțin de trei. Izolat, animalele (câte cel mult două la însoțitor) pot fi conduse de frâu. Turmele mari trebuie fracționate în grupuri compacte și bine separate între ele, ținând cont de numărul însoțitorilor, astfel încât să se creeze spații suficiente, care ar permite circulația fluentă și în siguranță a celorlalți participanți la trafic. Este interzisă, în prezența altor căi, mânărea animalelor pe drumul cu îmbrăcămintea carosabilului asfaltică sau ciment-beton. În cazul în care sânt mânate pe drumul public, animalele și însoțitorii acestora trebuie să circule pe acostamentul din partea stângă a drumului, iar în lipsa acestuia, cât mai aproape de marginea stângă a carosabilului, în întâmpinarea fluxului de vehicule. În caz de mânăre pe timp de noapte sau în condiții de vizibilitate redusă, însoțitorii de animale trebuie să poarte îmbrăcămintă cu elemente fluorescent-reflectorizante.

Judecând cauza în ordine de apel, instanța de apel a menținut soluția pronunțată de prima instanță.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel Valeriu Caranic și Vasile Luca, reprezentați de avocatul Elena Stănilă, au declarat recurs.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, verificând legalitatea deciziei atacate, a constatat că, instanța de apel a încălcat normele de drept procedural.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) Codul de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

La caz, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relevă că decizia instanței de apel a fost adoptată arbitrar, fără o apreciere a argumentelor și probelor invocate de apelanți, iar faptul dat indică incontestabil la încălcarea de către instanța de apel a normelor de drept procedural, precum și la examinarea superficială și evazivă atât a apelului, cât și a cauzei deduse judecării, fără a fi verificată, în condițiile legii, legalitatea hotărârii contestate.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține prevederile art. 1411 alin. (1) Cod civil, care statuează că proprietarul unui animal sau persoana care se servește de animal în timpul serviciului răspunde de prejudiciul cauzat de acesta, fie că se afla în paza sa, fie că a scăpat de sub pază. Obligația reparației nu apare dacă prejudiciul a fost cauzat de un animal domestic predestinat activității profesionale, de întreprinzător sau obținerii de mijloace pentru întreținerea

proprietarului, iar proprietarul animalului a asigurat grija cuvenită pentru supravegherea animalului, sau dacă dauna s-a produs chiar și în cazul manifestării unei asemenea griji.

În interpretarea corectă a normei de drept enunțate este de înțeles că răspunderea menționată în art. 1411 Cod civil se aplică numai în cazul prejudiciului cauzate de animalele care se află în paza juridică a unei persoane, asupra lor putând fi exercitată o putere de direcție, control și supraveghere. Din această categorie fac parte animalele care pot fi apropiate într-o formă oarecare și care pot fi efectiv supravegheate, și anume – animalele domestice, indiferent de specie, precum și animalele sălbatice care trăiesc în stare de captivitate, din grădinile zoologice, circuri, etc.

Răspunderea pentru prejudiciul cauzat de animale revine persoanei care la momentul cauzării prejudiciului avea paza juridică a animalului. Prin paza juridică se înțelege puterea de direcție, control și supraveghere pe care o persoană o poate exercita asupra unui animal, adică posibilitatea „păzitorului juridic” de a stăpâni și utiliza direct și personal sau prin intermediul persoanelor.

Paza juridică decurge, de regulă, din dreptul pe care îl are o persoană de a se folosi de animalul respectiv, care implică prerogativa de comandă, direcție și supraveghere asupra animalului. Aici putem atribui proprietarul animalului ori persoana căreia proprietarul i-a transmis folosința animalului în temeiul unui drept de uzufruct, al unui contract de locațiune, comodat etc. Există însă situații când un animal cauzează o daună aflându-se, de fapt, în puterea de direcție, control și supraveghere a unei persoane fără nici un temei legitim, împotriva voinței păzitorului de drept al acestuia, cum ar fi cazul celui ce a furat animalul. În acest caz prejudiciul va fi reparat de persoana care și-a însușit fără un temei juridic puterea de direcție, control și supraveghere independentă a animalului altuia.

Persoana care deține paza juridică a animalului răspunde pentru prejudiciul cauzat indiferent de vinovăția sa, deoarece art. 1411 Cod civil nu conține o reglementare specială privind posibilitatea acesteia de a proba contrariul, spre a înlătura temeiurile răspunderii. În situația în care prejudiciul a fost cauzat de un animal domestic predestinat activității profesionale, de întreprinzător sau obținerii de mijloace pentru întreținerea proprietarului, legiuitorul instituie prezumția de vinovăție a acestuia.

Proprietarul se poate exonera de răspundere în acest caz dovedind că a manifestat grija cuvenită pentru supravegherea animalului și cu toate acestea dauna s-a produs.

Distinct de aceste constatări, Colegiul consideră că instanța de apel nu a examinat multiaspectual cauza, contrar normelor procedurale, deoarece pe de o parte se insistă că Vasile Luca și Valeriu Caranic au încălcat prevederile pct. 111 din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin hotărârea nr. 357 din 13 mai 2008 a Guvernului RM, dar pe de altă parte nu s-au apreciat acțiunile șoferului autovehiculului prin prisma pct. 45 din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin hotărârea nr. 357 din 13 mai 2008 a Guvernului RM, care statuează că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră. În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole

care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

Astfel, la examinarea cauzei nu s-a stabilit dacă automobilul se deplasa regulamentar, nu s-a stabilit care a fost limita de viteză cu care se deplasa autovehiculul, nu s-a stabilit care urma a fi limita de viteză pe segmentul dat de drum, nu s-a stabilit dacă șoferul în cazul în care a apărut obstacolul, în limita vizibilității a redus viteza sau a încercat să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

Or, în speță, se reține conform proceselor-verbale de audiere a martorilor că Valeriu Caranic și Vasile Luca au declarat că autoturismul de model „Opel Insigna” se deplasa cu viteză excesivă, nu a încetinit în momentul în care a apărut obstacolul precum și nici nu a încercat să evite impactul, necățind la faptul că Vasile Luca lumina cu lanterna în direcția de deplasare a autovehiculului. Iar, la examinarea cauzei instanța de apel urma să aprecieze cui aparține vinovăția în cauzarea prejudiciului, în cazul în care în rezultatul accidentului rutier a fost cauzat un prejudiciu material atât proprietarului autovehiculului cât și proprietarilor ovinelor, deoarece în rezultatul accidentului rutier au pierit 37 de ovine și au fost rănite 5 ovine.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că, cele descrise cert indică la examinarea superficială a apelului, deoarece prezintă relevanță și folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, rezultând din specificul acestuia și care presupune în sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe, pertinente și concludente a situației de fapt, or, concluzia instanței de apel este rezultatul examinării superficiale, arbitrare a litigiului dedus judecării.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reiterează că, instanța de apel avea obligația, rezultând din prevederile art. 373 alin. (1) Cod de procedură civilă, de a verifica, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

Sub aspectul celor relatate se constată că, soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, iar instanța de recurs este în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia hotărârii contestate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Or, instanțele de judecată ierarhic inferioare, soluționând cauza, urmau să ia în considerare pretențiile reclamantului, argumentele invocate în cererea de chemare în judecată și apel, motivele de fapt și de drept, probele prezentate, argumentele și obiecțiile participanților la proces, dar nicidecum să modifice, din oficiu, obiectul acțiunii. Modificarea obiectului acțiunii, din oficiu, de către instanța de apel și prima instanță a dus la soluționarea greșită a cauzei, recurentul fiind lăsată fără un răspuns la problema invocată în cererea sa.

Sub aspectul celor relatate se constată că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

În concluzie și în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, eroarea judiciară în cauză nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și de a trimite cauza spre rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și, reexaminând cauza, să emită o decizie legală și întemeiată, respectând dreptul garantat al părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 432, 442, 445 alin. (1) lit. c), alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Vasile Luca și Valeriu Caranic, reprezentați de avocatul Elena Stănilă.

Se casează integral decizia din 31 mai 2018 a Curții de Apel Comrat, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Papuc împotriva lui Vasile Sava, Nicolae Sava, Vasile Luca, Valeriu Caranic, Sava Tcacenco, Ștefan Tcacenco, Iacov Dimov și Anatol Todos, intervenient accesoriu Andrian Andronachi cu privire la repararea prejudiciului material cauzat de animale și încasarea cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Comrat, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Galina Stratulat